

Arrest

nr. 341 825 van 24 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. SOENEN en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 15 april 2024.

1.2. Op 30 oktober 2024 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS') bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Zijn advocaat en voogd waren daarbij aanwezig.

1.3. Op 29 januari 2025 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, te behoren tot de pashtunbevolkingsgroep en geboren te zijn op [...]2009. Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit de regio Pas Tesha in de provincie Kunar. U ging naar school tot aan de machtsovername in een privéschool in Asadabad, Kunar.

Uw vader werkte als aannemer voor een bouwbedrijf en voerde allerhande bouwprojecten uit, van scholen tot bruggen. In de buurt van waar jullie woonde was tevens een legerbasis van de Amerikanen genaamd Top Chi. Uw vader deed ook een project op die basis om kiezels op de grond aan te leggen. Daarnaast werkte hij doorheen de jaren ook aan projecten op verschillende legerbasisen zoals Sarakano en Managi. Uw oom I. S. werkte ook als tolk voor de Amerikanen.

Hij en uw vader kregen enkele dreigbrieven van de taliban met de boodschap dat ze de samenwerking met de Amerikanen moesten stopzetten. Uw vader en uw oom kaartten dit aan bij de Afghaanse politie en de dorpsoudsten. Uw oom besloot daarop Afghanistan te verlaten en ging naar de Verenigde Staten. Dit was zo'n 10 à 11 jaar geleden. Hij verblijft daar tot op heden. Uw vader besloot toen in Afghanistan te blijven.

Enkele jaren geleden werd uw vader ook beschoten in Watapur. Uw vader raakte niet gewond, maar een andere arbeider overleed wel. U vermoedt dat de taliban achter de beschieting zaten, want uw vader had met niemand anders problemen. De taliban stuurden ook bedreigingen naar de gsm van uw vader.

Ongeveer vier à vijf jaar geleden, toen uw vader de haj naar Mekka deed, stuurden de taliban bedreigingen naar uw vader via zijn gsm. Ze zeiden dat hij hen 2 miljoen diende te betalen anders gingen ze zijn kinderen ontvoeren. Uw vader weigerde deze betaling en jullie gingen uit voorzorg een paar weken in het huis van uw maternale oom wonen. Twee dagen na de terugkeer van uw vader uit Mekka gingen jullie terug naar jullie eigen woning. Nadien zouden de taliban uw vader nog steeds via zijn gsm hebben lastiggevallen, maar meer weet u daar niet over.

Twee dagen na de machtsovername door de taliban verdween uw vader. Hij ging 's ochtends melk kopen en kwam nooit meer terug. Sindsdien is hij vermist. U en uw gezin verhuisden de dag nadien naar het huis van uw oom langs moederszijde, A. R.. Uw moeder, uw broers en uw zussen verblijven daar tot op heden nog steeds. U heeft ook één zus (S. S.) die enkele maanden geleden via gezinshereniging met haar man naar België kwam.

Op een bepaald moment vertelde uw oom dat het voor u niet meer veilig was om in Afghanistan te blijven en hij stuurde u het land uit. Hij was immers langs jullie oude huis gepasseerd en had daar een auto van de taliban gezien. U verliet Afghanistan ongeveer in augustus 2022 en kwam aan in België op 14 april 2024. De dag nadien diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de taliban. U vreest namelijk dat de taliban u als oudste zoon verantwoordelijk zullen stellen voor de daden van uw vader als ze hem niet zouden kunnen vinden. Na uw vertrek meldde uw oom u dat er nog steeds naar u en uw vader gevraagd werd. Ook zouden er enkele talibanleden naar een dorpsgenoot (de kleermaker) zijn gekomen om te vragen waar uw vader was.

Daarnaast haalt u ook aan dat u in Afghanistan niet meer naar een privéschool zou kunnen gaan omdat het te duur is voor uw oom. Ook stelt u dat uw gewoontes ondertussen veranderd zijn. Zo bent u gewend geraakt aan het Belgisch onderwijs, zijn de straten hier anders en is alles properder.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw taskara; documenten en foto's over het werk van uw vader; dreigbrieven van de taliban (3 stuks); de taskara van uw vader; het Amerikaanse paspoort van uw oom; de Afghaanse bankkaart van uw oom; documenten betreffende het werk voor de Amerikanen van uw oom; een brief aan de Afghaanse inlichtingendienst over de problemen die uw vader en uw oom kenden; een brief van het dorpshoofd betreffende de problemen die uw vader en uw oom kenden; uw Belgisch schoolrapport; een Engelse vertaling van de taskara van uw oom.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection

officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. Er kan namelijk geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, met name de vervolging ten aanzien van uw vader en de daaruitvolgende vervolging ten aanzien van uzelf.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/>

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat medewerkers van de voormalige overheid of personen die met hen samenwerkten te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de lokale context, de zichtbaarheid van de functie. Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader bouwprojecten deed in samenwerking met de Amerikanen (CGVS, p.13). Rekening houdend met de aanwezige informatie, die geen situatie schetst waarin personen met het profiel van uw vader in het algemeen vervolgd worden, kan aan de problemen die hij zou kennen of gekend heeft slechts weinig geloof worden gehecht.

Omwille van volgende redenen kan geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die uw vader zou hebben gekend of zou dienen te vrezen.

U stelt dat zowel uw oom als uw vader dreigbrieven kregen van de taliban waarin stond dat ze hun samenwerking met de Amerikanen moesten stopzetten (CGVS, p.15-16, 18). Uw oom zou daarop het land hebben verlaten (CGVS, p.17). Er dient echter te worden opgemerkt dat deze feiten zich reeds meer dan 10 of 11 jaar geleden zouden hebben voorgedaan (CGVS, p.6). Dit is dan ook geenszins actueel. Daarbij zou uw oom nadien wel nog op bezoek gekomen zijn naar Afghanistan (CGVS, p. 7), wat de geloofwaardigheid van de bedreigingen ten aanzien van hem ook reeds aantast. Uw vader bleef nadien gewoon in Afghanistan wonen en zou zijn werk ook verder hebben gezet (CGVS, p.13, 17, 19), hoewel in de dreigbrieven duidelijk vermeld zou zijn dat dit gevolgen zou hebben voor uw vader (CGVS, p.17-18). Er blijkt ook niet uit uw verklaringen dat de taliban in de periode nadat ze de dreigbrieven zouden hebben verstuurd ook maar enig daadwerkelijk gevolg hebben gegeven aan hun bedreigingen. U vermeldt wel een schietincident, maar zoals blijkt uit onderstaande motivering, kan ook hieraan geen geloof gehecht worden. Dat er in al die jaren niets meer gebeurde dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze verklaarde bedreigingen.

De door u neergelegde dreigbrieven van de taliban, de brief van de inlichtingendienst en de brief van de dorpsoudsten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Er dient immers gewezen te worden op de beperkte bewijswaarde van Afgaanse documenten. Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude** van 13 september 2024

beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongelooftwaardigheid te herstellen. U legt van deze documenten enkel kopieën neer, waarvan de authenticiteit geenszins na te gaan valt. Daarbij valt op dat deze documenten handgeschreven templates zijn, die erg eenvoudig na te maken zijn.

Ook legt u geenszins consequente verklaringen af over wanneer deze brieven werden verstuurd. Wanneer deze vraag initieel gesteld wordt, dient u het antwoord schuldig te blijven en stelt u louter dat u nog erg jong was (CGVS, p.15). Gevraagd of jullie deze brieven ontvingen voordat uw oom naar de VS trok, stelt u vaag dat het heel goed zou kunnen (ibid.). Wanneer de PO u er in feite op wijst dat de brieven dateren van voordat uw oom vertrok naar de VS aangezien ze ook aan hem gericht zijn, antwoordt u wat overtuigender met 'ja' (CGVS, p.15-16). Het is echter vreemd dat u de ontvangst van deze brieven niet zelf spontaan kan dateren, zeker gelet op het feit dat u nadien concludeert dat ze de aanleiding vormden voor het vertrek van uw oom uit Afghanistan (CGVS, p.17). Bovendien staan de data op de brieven genoteerd. Dat u niet de moeite neemt te achterhalen wat er in de door u neergelegde documenten staat, getuigt dan ook van een desinteresse in de bedreigingen die de taliban al dan niet aan uw familie zouden hebben geuit, wat moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. Deze zaken ondermijnen des te meer de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tevens stemmen uw verklaringen niet overeen met de door u neergelegde documenten. Zo staat er in één van de dreigbrieven van de taliban dat ze reeds een bom zouden hebben geplaatst om uw vader en uw oom te elimineren. Uw vader en oom zouden deze bom echter onschadelijk hebben gemaakt met behulp van de inlichtingendiensten. Daarom zou de taliban willen dat uw vader en uw oom de kosten van deze bom zouden vergoeden. Ook in de brief van de inlichtingdienst wordt de plaatsing en ontmanteling van een bom bevestigd op dd. 28/02/1931, net als in de brief van de dorpsoudsten. Het is opmerkelijk dat u nergens tijdens uw persoonlijk onderhoud gewag maakt van een bom. Nochtans betreffen de problemen die uw oom en uw vader met de taliban hadden de kern van uw asielrelaas (CGVS, p.13). Dat u dit dan niet zou vermelden is vreemd en doet in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

U stelt vervolgens dat uw vader enkele jaren geleden werd neergeschoten omwille van zijn werk. Er dient hierover echter enerzijds te worden opgemerkt dat er geenszins uit uw verklaringen geconcludeerd kan worden dat dit een gerichte aanval op uw vader was door de taliban. Zo werd hij niet geraakt en weet u ook niet zeker of het de taliban waren die hierachter zaten (CGVS, p.17). U vermoedt dit louter omdat hij nooit problemen had met anderen (ibid.). U blijkt zich hierover dus louter te baseren op een blote bewering die u geenszins kan staven met concrete indicaties. Dit is des te opvallender gezien uit uw verklaringen tevens blijkt dat de veiligheidsdiensten nadien gecontacteerd zouden zijn en dat zij de feiten diepgaand zouden onderzocht hebben (CGVS, p. 17).

Indien dit daadwerkelijk het geval zou zijn, kan verwacht worden dat u meer zou weten over de daders van het incident. Op basis van bovenstaande kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over het schietincident, alsook aan uw verklaringen over de inspanningen van de veiligheidsdiensten nadien. De geloofwaardigheid van uw verklaringen over het schietincident wordt verder onderuit gehaald door het feit dat u er niet in slaagt dit incident te situeren. U stelt louter dat het voor uw vertrek gebeurde en dat het jaren ervoor was. Het gebeurde wel nadat uw oom het land reeds verlaten had (CGVS, p.16). Het feit dat u dusdanig vaag bent over wanneer dit incident gebeurde, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid ervan. Immers kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat u een incident met een dergelijke impact wel concreter in de tijd kan plaatsen, temeer gezien u dat van andere gebeurtenissen, zoals bv. de verhuis van uw oom naar de VS (CGVS, p. 6) of wanneer uw vader naar Mekka ging (CGVS, p. 18), wel kan. Nog dient te worden opgemerkt dat u bij uw vrij relaas over twee schietincidenten spreekt (CGVS, p.13), maar dat u nadien telkens maar melding maakt van één dergelijke gebeurtenis (CGVS, p.16-17). Ook dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts stelt u dat de taliban zo'n vier à vijf jaar geleden 2 miljoen van uw vader eisten, anders zouden ze zijn kinderen ontvoeren (CGVS, p.18). Het houdt echter weinig steek dat de taliban eerst dreigbrieven zouden sturen, dan uw vader zouden pogen neer te schieten om dan plots geld te eisen, een eis die bovendien verschilt van hun oorspronkelijke vraag om te stoppen met zijn werk (zie boven).

Ook kan u niet aannemelijk maken dat uw vader tot aan de machtsovername vervolgd werd door de taliban. U stelt immers louter dat uw vader de laatste tijd nog bedreigingen kreeg via zijn gsm (CGVS, p.19). Wat

deze bedreigingen juist inhielden, weet u dan weer niet (ibid.). Daarbij kan u ook deze bedreigingen niet situeren in de tijd. U stelt hierover dat uw vader u wel op de hoogte bracht van deze bedreigingen, maar geen info gaf over de data (CGVS, p. 15). Gevraagd wanneer uw vader voor de laatste keer dergelijke bedreigingen ontving, voor de machtsovername, blijkt u hierover eveneens geen idee te hebben (CGVS, p. 19). Gevraagd of het recent nog gebeurde, komt u niet verder dan te stellen dat ze de laatste tijden ook bedreigingen gaven aan uw vader via gsm, maar blijkt u verder geen idee te hebben over wat voor bedreigingen dit dan juist waren (CGVS, p. 19). Dit kan dan ook niet overtuigen. Daarbij is het niet aannemelijk dat er in al die jaren niets meer gebeurde, en dat een strategische actor als de taliban niet verder gingen in hun acties ten aanzien van uw vader, indien zij hem daadwerkelijk viseerden. U stelt tevens dat uw vader twee dagen na de machtsovername verdween. Nadien vernam u niks meer van hem (CGVS, p.7). Er blijkt echter niet dat hij door de taliban werd meegenomen gezien u stelt dat ze hem tot op heden zouden zoeken (CGVS, p.14, 19). Bij het interview dat u aflegde bij uw inschrijving als minderjarige, stelde u bovendien dat uw vader ondergedoken was (Fiche Mineur Etranger Non Accompagné). Dit maakt het dan ook niet geloofwaardig dat u geen nieuws heeft over waar uw vader zich bevindt en dat hij zo plots verdween. Immers, indien hij zou zijn ondergedoken, kan er redelijkerwijs verondersteld worden dat hij daar dan wel met iemand van de familie over zou hebben gesproken en dat hij af en toe wel contact zou willen opnemen om te weten hoe het met iedereen gaat. De verdwijning van uw vader is dan ook niet geloofwaardig.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging én de huidige situatie of de verblijfplaats van uw vader toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die samenwerkten met de voormalige overheid in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek is naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de Taliban wraak wil nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van iemand die vroeger samenwerkte met de Afghaanse autoriteiten en de buitenlandse troepen, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

Ook wat betreft uw eigen problemen of de problemen (of situatie) van uw familieleden, overtuigen uw verklaringen niet. Uit uw verklaringen kan niet afgeleid worden dat u persoonlijke problemen kende met de taliban. U spreekt wel van een bedreiging ten aanzien van de kinderen van uw vader, maar ook aan uw verklaringen hierover kan geen geloof gehecht worden. U repte hierover met geen woord bij de DVZ, hoewel u daar duidelijk gevraagd werd of u zelf ooit problemen kende met de taliban (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat u niets vermeldde over deze bedreiging, hoewel dit de enige rechtstreekse bedreiging aan uw adres was en u daarna twee weken onderdook bij uw oom (CGVS, p. 18), doet de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover reeds teniet. Daarbij werd hierboven reeds gewezen op de gebrekkige voorzorgsmaatregelen die uw vader nam na dit incident, wat wederom de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover aantast. Nog is het niet aannemelijk dat ook na deze bedreiging, waarbij uw vader nogmaals niet inging op de eisen van de taliban, niets gebeurde ten aanzien van uw vader of zijn gezinsleden, en jullie zonder verdere problemen nog jaren terug in jullie huis konden verblijven (CGVS, p. 18). Ook na de machtsovername verbleef u nog geruime tijd in Afghanistan, nota bene in hetzelfde dorp, zonder verdere problemen (CGVS, p. 7-9).

Evenmin haalt u geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. Uit uw verklaringen blijkt immers niet dat de overige leden van uw gezin nog problemen kenden na uw vertrek (CGVS, p. 20).

Dat zij momenteel zouden ondergedoken zijn bij familie, is hiervoor geen uitklaring gezien de taliban na de machtsovername overal de macht in handen kreeg en dus verwacht kan worden dat ze in staat zouden zijn om uw familie op te sporen, indien zij hen daadwerkelijk zouden viseren. Zeker gezien ze zich nog steeds in hetzelfde dorp bevinden (CGVS, p.7, 8). U toont aldus niet aan dat u in geval van terugkeer wel problemen zou hebben om deze reden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban

tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen.

Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_r_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) , de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/>

[default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf](#)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie.

Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024, beschikbaar op <https://>

euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024 en de EUAA **Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.**

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan.

Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

In de eerste plaats moet worden vastgesteld dat u tot 13-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U stelt dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde naar een privéschool ging in Asadabad (CGVS, p.8). Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van acht maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Bovendien heeft u ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat (CGVS, p.5, 7), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Voorts haalt u aan dat uw gewoontes zijn veranderd (CGVS, p.14). U kan echter niet concretiseren wat u hiermee juist bedoelt. U stelt louter dat de scholen anders zijn in België, dat mensen hier de Euro gebruiken, dat het weer en de wegen anders zijn en dat het hier properder is dan in Afghanistan (CGVS, p.15). U toont bijgevolg nergens concreet aan dat u bepaalde waarden en normen uit de Belgische samenleving geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. Uw schoolrapport dat u in dit verband neerlegt, werpt geen ander licht op deze vaststellingen. Tevens staat erin genoteerd dat u vaak afwezig bent en dat respect voor anderen een werkpunt is voor u.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De taskara's die u neerlegt van uzelf, uw vader en uw oom bevatten louter persoonsgegevens die in deze beslissing niet ter discussie staan. Het Amerikaanse paspoort van uw oom staat louter dat hij er de nationaliteit heeft. Er kan niets uit worden afgeleid betreffende de motieven waarom hij naar de Verenigde Staten ging. Uit de Afghaanse bankkaart van uw oom kan evenmin iets worden afgeleid betreffende de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Hetzelfde geldt voor de werkdocumenten van uw oom. Uit de documenten van het werk van uw vader kan evenmin iets worden afgeleid betreffende de door u aangehaalde problemen. Bovendien dateren deze documenten respectievelijk uit 1997, 2001 en 2011. Ze zijn dan ook geenszins actueel en kunnen bovenstaande vaststellingen evenmin wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'Vreemdelingenwet'), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt vooreerst dat het CGVS lijkt te vergeten dat de objectieve elementen dienen door te wegen om de geloofwaardigheid van het relaas te beoordelen en dat deze objectieve elementen onder meer de algemene toestand in het land van herkomst, het lot van familieleden en het lot van andere personen in een gelijkaardige situatie zijn. Het subjectieve element dat ook onderdeel is van de term gegronde vrees voor vervolging spitst zich toe op het gegeven dat hij als individueel persoon een vrees moet koesteren waarbij de persoonlijkheid, de achtergrond en de leeftijd bepalend zijn.

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn kwetsbaar profiel. Hij stelt dat de leeftijd een zeer belangrijk element is om de geloofwaardigheid te beoordelen en wijst erop dat hij nu 16 jaar oud is maar als 13-jarige uit Afghanistan vertrok in augustus 2022 en sindsdien niet meer in Afghanistan is geweest. Verzoeker betoogt dat zijn leeftijd hem kwetsbaar maakt en dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn kwetsbaar profiel zowel bij het opstellen van de vragen als bij het persoonlijk onderhoud en de beoordeling van het asielaanvraag. Verzoeker citeert artikel 57/1 § 4 en artikel 1, 12° van de Vreemdelingenwet, artikel 20, lid 3 van de Richtlijn 2011/95/EU, artikel 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en artikel 22bis van de Grondwet en betoogt dat het hoger belang van het kind niet alleen procedurele vereisten met zich meebrengt maar ook invloed heeft op de zwaarte van de bewijslast en de medewerkingsplicht. Verzoeker verwijst naar een verslag van MYRIA van de contactvergadering van 16 februari 2022 een bericht op de website van het CGVS over het voordeel van de twijfel en stelt dat hij oprechte inspanningen heeft geleverd om relevante documenten voor te leggen tijdens de asielprocedure. Hij heeft immers 13 documenten voorgelegd om zijn asielaanvraag te ondersteunen. Verzoeker betoogt vervolgens dat geen rekening werd gehouden met zijn zeer jonge leeftijd nu en op het ogenblik van de feiten. Hij verliet Afghanistan toen hij dertien jaar oud was en de feiten waarover hij werd ondervraagd gaan tot elf jaar terug in de tijd. Hij moest bijgevolg vragen beantwoorden die zover terug in de tijd gaan. Verzoeker meent dat het onbegrijpelijk is dat hem wordt verweten dat hij niet goed weet of zich niet goed kan herinneren welke dreigementen zijn vader precies zou ontvangen hebben en stelt dat de commissaris-generaal lijkt voorbij te gaan aan de context waarin hij zich bevond. Het is volgens verzoeker logischer dat hij niet op de hoogte was van alle details van de vrees die zijn vader en oom koesterden. Gelet op de notities van het persoonlijk onderhoud dient geconcludeerd te worden dat hij zijn uiterste best heeft gedaan om alle vragen zo nauwkeurig mogelijk te beantwoorden zoals vereist op basis van de medewerkingsplicht maar dat dit nu tegen hem gebruikt wordt. Verzoeker stelt dat de kern van het vervolgingsfeit ten allen tijde duidelijk is geweest, met name vervolging/afrekening door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader en oom voor de Amerikanen.

Verzoeker verzoekt de Raad wel voldoende rekening te willen houden met de situatie waarin hij zit want hij startte ondanks het verlies van zijn vader met zijn integratie en het uitbouwen van zijn leven in België. Verzoeker merkt tenslotte op dat hij al vele verliezen heeft geleden. Hij wijst in dit verband op het feit dat hij het leven dat hij kende en zijn familie diende achter te laten en als minderjarige te vluchten naar een onbekend land en onbekende toekomst, op de onwetendheid over de situatie van zijn vader, de blootstelling onderweg aan moeilijke omstandigheden en grote onzekerheid die ook na zijn aankomst in België bleef aanhouden. Verzoeker stelt dat dit ontgensprekelijk zwaar op hem doorweegt en verwijst daarvoor naar een aantal bronnen die bevestigen dat een vlucht zoals deze van verzoeker, psychologisch en mentaal een grote impact kunnen hebben.

Verzoeker stelt vervolgens dat hij op jonge leeftijd werd blootgesteld aan traumatische gebeurtenissen zoals een reis van 17 of 18 maanden en dat hij nog steeds nachtmerries heeft van deze reis. Hij wijst erop dat hij in Iran en Turkije verschillende malen door de politie werd geslagen met betonijzer en in Iran ook TBC heeft opgelopen, in Turkije tweemaal meer dan twee weken werd opgesloten, in Bulgarije werd opgepakt en verplicht zich uit te kleden en vervolgens onder dwang een kanaal moest oversteken. Hij stelt dat niet ontkend kan worden dat deze omstandigheden zodanig ingrijpend zijn voor de jonge verzoeker dat zij traumatisch zijn (NPO, p. 22). Verzoeker stelt dat het niet kunnen verwerken van de verliezen en de daarbij

horende onzekerheid een zware niet te onderschatten impact heeft op hem, maar dat hij desondanks nog steeds zijn uiterste best doet om in België zijn beste beentje voor te zetten en zich te integreren. Vervolgens gaat verzoeker in op zijn individuele vrees en het "ongeloofwaardig relaas".

Wat betreft de stelling dat hij geen consequente verklaringen heeft afgelegd en bepaalde gebeurtenissen niet concreet kan situeren in de tijd, wijst verzoeker op zijn zeer jonge leeftijd op het ogenblik van de feiten en stelt hij dat hij nochtans zijn uiterste best heeft gedaan om zoveel mogelijk informatie en bewijsmateriaal over te maken aan de commissaris-generaal. Hij heeft daarop zijn uiterste best gedaan om enige duiding te geven in de tijd van de gebeurtenissen tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 10, 16). Het klopt dat hij niet over elk detail informatie kon geven maar hij heeft zijn uiterste best gedaan om zoveel mogelijk bewijsmateriaal en informatie te geven zodat kan, geconcludeerd worden dat hij oprechte inspanningen heeft geleverd zodat hem het voordeel van de twijfel gegeven moest worden.

Waar het bevreemdend wordt geacht dat zijn vader niet, zoals zijn oom, 11 jaar eerder is gevlucht en deze feiten niet actueel zijn, stelt verzoeker dat onvoldoende rekening werd gehouden met het tijds kader waarbinnen deze feiten hebben plaatsgevonden. Hij stelt dat hij en zijn familie tot 2021 in een regio leefden waar de taliban niet aan de macht was, een regio die nog onder het bestuur van de voormalige overheid viel en dat zij bijgevolg tot de val van de voormalige overheid een bepaalde mate van bescherming genoten tegen de taliban. De machtsovername vormde een kantelpunt voor zijn veiligheid en deze van zijn vader omdat alle bescherming wegviel. Verzoeker stelt niet te weten waar zijn vader is en hoe het met hem gesteld is maar wel staat vast dat zijn verdwijning in causaal verband staat met zijn werk voor de Amerikanen en de dreigementen die hij al jaren ontving van de taliban.

Met betrekking tot de bewijswaarde van de stukken die verzoeker voorlegde is hij van mening dat deze voor zich spreken. Hij wijst erop dat hij wel degelijk verklaringen kon afleggen over de voorgelegde documenten (NPO, p. 15-18) en zijn uiterste best deed om vele bewijzen aangaande de vrees in hoofde van zijn vader en oom voor te leggen en zelfs Amerikaanse documenten van zijn oom te verzamelen om zijn relaas te ondersteunen. Verzoeker betoogt dat bij hem geen sprake is van desinteresse en hij integendeel er actief voor zorgde dat hij bijkomende stukken kon voorleggen, dat van hem niet verwacht kan worden dat hij tot in het kleinste detail op vragen kan antwoorden. De argumentatie van het CGVS dat Afghaanse documenten sowieso weinig bewijswaarde hebben kan niet zomaar worden weerhouden. Hij betoogt dat het CGVS moet aangeven waarom een bepaald document zogenaamd vals zou kunnen zijn, dat een document niet alle bewijswaarde kan worden ontnomen als het een geloofwaardig relaas ondersteunt, vermits in het andere geval elk document nutteloos is indien niet wordt onderzocht of de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas kan worden hersteld. Wat betreft de stelling dat zijn verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de dreigbrieven, merkt verzoeker vooreerst op dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud werd onderbroken wanneer hij over de inhoud van de dreigbrieven begon en citeert hij vervolgens uit de notities van het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 16). Vervolgens stelt verzoeker dat de dossierbehandelaar aan verzoeker te kennen gaf dat hij niet over de inhoud van deze dreigbrieven hoefde uit te wijden en dat het volstond om te bevestigen of de voorgelegde brieven dreigbrieven waren om dit dan vervolgens tegen hem te gebruiken in de beslissing. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud dient evenwel afgeleid te worden dat hij het over de inhoud van deze brieven wou hebben maar dat de dossierbehandelaar dit niet nodig achtte. Nergens blijkt dat zijn verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van deze brieven en dit is ook niet mogelijk aangezien hij werd onderbroken toen hij het over deze brieven trachtte te hebben. Dit zet de geloofwaardigheid niet op de helling meent verzoeker.

Wat de verdwijning van zijn vader betreft, meent verzoeker dat hij nooit tegenstrijdig was. Hij heeft steeds gezegd dat hij niet weet waar zijn vader is en in welke toestand (NPO, p. 14, 19) en heeft nooit beweerd dat hij ontvoerd zou zijn door de taliban. Verzoeker wijst er verder op dat, waar wordt gesteld dat redelijkerwijze verondersteld kan worden dat hij contact zou opnemen met zijn gezin indien hij ondergedoken is, het delen van zijn locatie met iemand anders een extra gevaar zou zijn voor zijn veiligheid aangezien de taliban deze informatie kan onderscheppen of afdwingen van zijn familie en dat de commissaris-generaal op geen enkele wijze hard maakt dat het logisch zou zijn dat zijn vader zijn verblijfplaats aan zijn familie zou bekendmaken in de wetenschap dat de taliban naar hem op zoek zijn.

Voorts stelt verzoeker dat, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, hij uitdrukkelijk heeft aangegeven dat zijn familie wel degelijk nog steeds wordt lastiggevallen door de taliban zelfs nadat zij verhuisd waren (NPO, p. 14) en wijst hij erop dat vrouwen en jonge kinderen doorgaans door de taliban met rust worden gelaten maar dat zijn moeder en jongere broers en zus heden nog steeds onder druk worden gezet om meer informatie over hem en zijn vader te geven en dat zij ook niet geheel veilig zijn tegenover de taliban. Gelet op de onvoorspelbaarheid van de taliban en hun gewelddadig karakter leven zij heden nog steeds in vrees voor hun eigen leven en dat van hun vader.

Waar tenslotte wordt gesteld dat het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een vroegere medewerker van de voormalige overheid onvoldoende is om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken, herhaalt verzoeker nogmaals dat de taliban op zoek zijn naar zijn vader en oom die werkzaam waren voor de voormalige overheid, dat de taliban verschillende bedreigingen via verschillende kanalen hebben gestuurd en dat ook de kinderen, waaronder hij zelf, hierin werden genoemd. Verzoeker benadrukt verder dat hij de oudste zoon is en dat zijn vader spoorloos is zodat de taliban hem verantwoordelijk zal houden in plaats van zijn vader. Hij wordt dus wel degelijk gevisieerd door de taliban.

Tenslotte stelt verzoeker, met betrekking tot de tegenstrijdige verklaringen die hij zou hebben afgelegd over de rechtstreekse dreigementen die hijzelf zou hebben ontvangen van de Taliban dat hij geenszins heeft verklaard zelf ooit rechtstreeks te zijn benaderd door de Taliban en dat de werkelijkheid is dat de Taliban dreigementen stuurden naar zijn vader waarin zij dreigden zijn kinderen te ontvoeren indien hij zijn werkzaamheden niet beëindigde, zoals hij ook bij het CGVS en de DVZ heeft verklaard. Verzoeker meent dus dat hij hierover geen tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.

Aangaande zijn toekomstgerichte vrees betoogt verzoeker als volgt:

“Zoals hoger aangegeven moet er een toekomstgerichte beoordeling worden gemaakt van de vrees tot vervolging. Hierbij dient rekening gehouden te worden met het specifieke profiel van verzoeker. Dat verzoeker zich in een kwetsbare positie bevindt omwille van zijn jonge leeftijd en hij Afghanistan heeft verlaten en sedertdien in “Westerse” landen verbleef. Overwegende dat jongeren tussen de 12 en 20 jaar opzoek gaan naar hun eigen identiteit en waarden, heeft ook verzoeker in zijn zoektocht naar identiteit al dan niet bewust westerse waarden en normen aangenomen. Dat uw Raad reeds oordeelde dat er in de eerste plaats waarde moet worden gehecht aan de leeftijd waarop verzoeker naar België is gekomen en de hoeveelheid tijd die hij in België heeft doorgebracht. Daarbij zijn zowel de vormende als laatste jaren van de adolescentie van belang. Deze laatste jaren van adolescentie vormen namelijk een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waar eigenheid, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen. Het zijn de jaren waarin een wereldbeeld wordt gevormd en waarden en normen worden aangenomen. Dat verzoeker sinds zijn 15 jaar in Westerse landen verblijft en heden 16 jaar is” en “Verzoeker heeft in casu Afghanistan verlaten op de jonge leeftijd van 13 jaar. A fortiori dient ook in het geval van verzoeker aangenomen te worden dat hij het belangrijkste deel van zijn identiteit, die essentieel zijn aan het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in België doorbrengt. Het is dan ook aannemelijk dat verzoeker niet zelf beseft hoeveel hij veranderd is ten opzichte van vroeger. Deze al dan niet onbewuste aanpassing zorgt ervoor dat verzoeker nog moeilijk zal kunnen aarden in Afghanistan. Dit in combinatie met de westerse waarden die hij geïnternaliseerd heeft, door o.a. hier naar school te gaan, het uitoefenen van zijn hobby's, en het onderhouden van een breed netwerk bestaande uit vrienden en familie, maar ook uit zijn voogd, leerkrachten, begeleiders.... Tijdens zijn maatschappelijke participatie werd hij noodzakelijkerwijze geconfronteerd met westerse waarden en normen en dit tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als adolescent, waarin jongeren erg vatbaar zijn voor externe invloeden. Zijn religieus, traditioneel en cultuur kompas is veranderd op een leeftijd waarop men flexibel en veerkrachtig is.” Hij betoogt verder dat het overnemen van westerse waarden moeilijk documentair kan gestaafd worden. Verzoeker stelt dat hoe langer men in het buitenland verblijft, hoe meer afstand ontstaat van de traditionele, conservatief-religieuze Afghaanse levensstijl en hoe moeilijker het is om veranderingen in gedrag en uiterlijk te verbergen. Hij wijst erop dat hij als 13-jarige Afghanistan verliet, begin 2024 als 15-jarige in België aankwam en dus een cruciale periode van zijn ontwikkeling en zoektocht naar een identiteit in België beleefde, omringd door een voogd en professionele hulpverleners, leraren op school; maatschappelijk assistenten enz., gescheiden van zijn ouders. Hij stelt zich bewust te zijn van zijn vrijheden in België en dat zijn ogen zijn opgegaan en hier leert dat het anders kan. Hij betoogt vervolgens: *“Dat hij deze ontwikkelingen dan ook uitstraalt. Zo gaat verzoeker deze zomer beginnen werken in horeca om een zakcentje bij te verdienen; Verzoeker gaat naar school in België, waarbij hij onder andere godsdienstles krijgt over verschillende religies zoals het Christendom; Hij heeft zowel vrouwelijke als mannelijke vrienden op school; Hij oefent in zijn vrije tijd verschillende hobby's uit zoals cricket en voetbal in het park; Hij spendeert veel van zijn vrije tijd bij zijn zus en schoonbroer die reeds volledig geïntegreerd zijn in België en Nederlands spreken; Hij luistert naar 'Westerse' muziek i.p.v. de traditionele Afghaanse muziek; Hij spreekt al een aardig mondje Nederlands”.* Verzoeker benadrukt vervolgens dat hij ook tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf dat hij zich veranderd voelde sedert zijn verblijf in België (NPO, p. 14-15) en betoogt: *“Bijgevolg kan er redelijkerwijze geconcludeerd worden dat verzoeker, na een significante periode niet meer in Afghanistan te zijn geweest gedurende cruciale vormende jaren, de liberale Westerse levensstijl eigen heeft gemaakt waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan minstens als verwesterd zal worden gepercipieerd. Overwegende dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan, maar één uur per week Godsdienst les kreeg en hij heden maar sporadisch praktiseert, zou hij zich niet meer kunnen conformeren naar de strenge islamitische waarden en normen die Taliban op heden oplegt. Terugkeren zou voor verzoeker dan ook uiterst moeilijk zijn daar dit meteen zou worden opgemerkt in een samenleving die gekenmerkt wordt door een zeer strikte en intensieve naleving van de Sharia. Dat, nogmaals, het niet zozeer van belang is dat hij zichzelf als verwesterd beschouwd, maar wel hoe de zeer conversatieve Afghaanse maatschappij hem zal percipiëren bij terugkeer na jarenlange afwezigheid. In de UNHCR guidelines van 2018 werd reeds aangestipt dat terugkerende Afghanen die gezien worden als 'verwesterd' en dat zij als een risicogroep met een verhoogd risico om slachtoffer te worden van daden van vervolging moeten worden beschouwd (Zie UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, beschikbaar op www.refworld.org/docid/5b8900109.html, 46-47.). Het kan evenwel niet ontkend worden dat de verzoeker minstens als Westers zal worden bestempeld bij een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker voelt zich één met de Belgische maatschappij alwaar hij alle kansen grijpt. Hij heeft de duidelijke wil om zich verder in de Westerse maatschappij te ontplooiën. Tevens trekt hij veel op met zijn zus en schoonbroer die al gedurende een lange tijd in België verblijven, wat zijn verwestering nog meer in de hand werkt”.*

Voorts argumenteert verzoeker dat de taliban nu ook in zijn regio van herkomst de macht volledig hebben overgenomen, dat hij via de luchthaven met Belgische documenten zou terugkeren en dat het niet redelijk is dat het CGVS durft te stellen dat hij geen concrete elementen zou aanhalen. Hij meent dat zelfs het louter aanwezig zijn in een westers land zeker gedurende een dergelijke lange periode voor de taliban voldoende is om hem als ongelovige te beschouwen. Verzoeker wijst op het Nansenrapport van 2021/11 inzake de daden van vervolging door de taliban omwille van verwestering en stelt dat hierin ook wordt gewezen op het feit dat dergelijke Afghanen ook riskeren het slachtoffer te worden van geweld en verstoting door de Afghaanse gemeenschap. Verzoeker wijst op rechtspraak van de Raad waarbij Afghanen werden erkend op grond van gepercipieerde verwestering en stelt dat het CGVS er zonder concrete informatie niet mag van uitgaan dat hij niet gevisieerd zal worden omwille van zijn verblijf in het Westen. Hij wijst op volgende elementen: “Verzoeker werd gevisieerd omwille van de tewerkstelling van zijn vader en oom; - Verzoeker woont al een jaar in België; - Verzoeker heeft de Westerse waarden en normen overgenomen; - Verzoeker gaat hier naar school waar hij o.a. Nederlands en Godsdienst krijgt; - Verzoeker begint binnenkort met een studentenjob in de horeca; - Verzoeker leert Nederlands; - Verzoeker luistert naar Westerse muziek; - Verzoeker heeft zowel vrouwelijke als mannelijke vrienden”. Verzoeker stelt dat dit voor hem risicoverhogende factoren zijn en stipt aan dat het CGVS impliciet toegeeft dat het over weinig gegevens beschikt over de gevolgen van een terugkeer uit het Westen en dat de cijfers die wel voorhanden zijn een duidelijk signaal geven: de situatie in Afghanistan is onmenselijk en vernederend. Er is sprake van verregaande deprivatie, alsook een tirannieke en hardhandige beleid. Gevluchte Afghanen kunnen er onmogelijk naar terugkeren. Dit wordt ook bevestigd door de praktijk: slechts 23 Afghanen werden effectief teruggeleid, en vaak met een veroordeling wegens terrorisme op zak. Er kunnen dus geen veilige terugkeermogelijkheden worden afgeleid of vastgesteld. Verzoeker meent om al deze redenen dat hij moet erkend worden als vluchteling.

In een tweede deel van het verzoekschrift gaat verzoeker in op de subsidiaire bescherming. Hij betoogt, verwijzend naar landenrapporten dat de taliban een actor van vervolging zijn en dat de veiligheid van de jonge verzoeker niet kan worden gegarandeerd. Hij verwijst naar het standpunt van UNHCR van februari 2023 dat gedwongen terugkeer naar Afghanistan nog steeds niet mogelijk is en zet uiteen dat de taliban hun controles op verplaatsingen in het land vergroten door meer personeel aan te werven voor het bezetten van checkpoints en dat de taliban proberen om jongeren te indoctrineren en te overtuigen van hun visie, onder meer door islamitische lessen te integreren in de school curricula. Hij wijst erop dat het aantal veiligheidsincidenten is toegenomen en blijft toenemen en dat kinderen en jongeren hier ook slachtoffer van worden en stelt dat voormalig overheidspersoneel nog steeds wordt gevisieerd. Verzoeker wijst op het arrest *Elgafaji* van het Hof van Justitie en stelt dat zijn persoonlijke omstandigheden het risico verhoogt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld binnen de regio. Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet betoogt verzoeker, verwijzend naar landenrapporten, dat de taliban in Afghanistan de actor is wat de precaire humanitaire situatie betreft, dat mensenrechtenorganisaties zoals Amnesty International gewag maken van voortdurende mensenrechtenschendingen, waaronder willekeurige arrestaties en ontvoeringen en dat Human Rights Watch rapporteert dat 1 jaar talibanbeleid heeft geleid tot een humanitaire crisis van ongeziene proporties. De situatie is sinds de machtsovername enkel verergerd en de taliban is volgens verzoeker wel degelijk de overwegende factor die de precaire humanitaire situatie veroorzaakt. Verder wijst verzoeker erop dat er een groot probleem inzake scholing bestaat en dat het probleem zich zeer sterk stelt ten aanzien van vrouwen en meisjes maar ook jongens treft. Hij citeert uit het rapport van Human Rights Watch, “*Schools are failing boys too*” van 6 december 2023 (internetlink) en stelt dat zijn jongere broers en zus niet naar school kunnen.

Verzoeker meent dat de commissaris-generaal onzorgvuldig tewerk is gegaan bij de beoordeling van zijn verzoek en specifiek profiel en zijn toekomstgerichte vrees niet naar behoren heeft onderzocht en geen rekening heeft gehouden met de risicobepalende omstandigheden. Hij meent dat hij als vluchteling dient erkend te worden of dat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden verleend.

Verzoeker vraagt te worden erkend als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

3.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing + akte van kennisgeving;
2. Bewijs BJB;
3. Schoolrapporten.

4. Aanvullende nota's

4.1. De commissaris-generaal legt een aanvullende nota neer van 7 januari 2026 waarbij in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: (1) EUAA COI Query “*Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (3) EASO, “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022, beschikbaar op

https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (4) EUAA, “Afghanistan Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (5) EUAA, “Country Guidance: Afghanistan” van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>; (6) EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO, “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf; (11) EUAA, “COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_an_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_deve; (12) EUAA, “Afghanistan – Country Focus” van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en (13) SEM, “Focus Afghanistan – Return from abroad” van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf

4.2. Verzoeker legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een eerste aanvullende nota van 5 januari 2026 neer waarin volgende nieuwe elementen worden bijgebracht en toegelicht:

4. Loonstroken studentenjob zomer 2025;
5. Schoolrapport 2025-2026;
6. Aanbevelingsbrief E.V.D. van 16 december 2025;
7. Verklaring voogd dhr. D.G. van 22 december 2025;
8. Foto's verzoeker vrije tijd.

Verzoeker legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota van 13 januari 2026 neer waarin volgend nieuw element wordt bijgebracht en toegelicht:

9. Aanbevelingsbrief Y.A.H..

Verzoeker legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota van 13 januari 2026 neer waarin volgende landeninformatie wordt bijgebracht en besproken: “UNAMA, *Human Rights Situation in Afghanistan: January–March 2025 Update (20 maart 2025)*; UNAMA, *Human Rights Situation in Afghanistan: April–June 2025 Update (23 juni 2025)*; UNAMA/OHCHR, *persbericht Afghanistan: UN report documents human rights violations of forced returnees (24 juli 2025)*; Human Rights Watch, *World Report 2025: Afghanistan*; UN, *General Assembly Security Council, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, 5 September 2025*; Myria, *Migratie in cijfers en in rechten 2025, 27 juni 2025*; Cedoca, *COI Focus: Kindhuwelijken, 27 juni 2025 en persartikels over de aardbeving van 3 november 2025.* Van deze bronnen wordt telkens een consulteerbare weblink bijgebracht. In de aanvullende nota wordt ook het rapport SEM, “Focus Afghanistan – Return from abroad” van februari 2025 besproken.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

6.2. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt bij de indiening van zijn internationaal beschermingsverzoek onder meer een kopie neer van zijn taskara en de taskara van zijn vader (AD, documenten, stukken 1 en 4). Verzoekers identiteit en Afghaanse nationaliteit wordt niet betwist. Het is ook niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit de regio Pas Tesha in de provincie Kunar.

Bij aankomst in België werd verzoeker geregistreerd als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming. Er werd geen twijfel geuit over zijn verklaarde minderjarigheid en er werd aan verzoeker een voogd toegewezen (AD, Fiche Mineur Etranger Non Accompagné; Brief Dienst Voogdij, 8 augustus 2024). Voor verzoeker werden bijzondere procedurele noden aangenomen en steunmaatregelen verleend door de commissaris-generaal in het kader van het persoonlijk onderhoud omwille van zijn hoedanigheid als niet-begeleide minderjarige, waaronder het aanstellen van een medewerker gespecialiseerd in het horen van niet-begeleide minderjarigen.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen is het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet).

Artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt: *“Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Dit beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een uitleggingsbeginsel en een procedurereguleerregel (zie HvJ, C-646/21, K, L *tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (GK)*, 11 juni 2024, punt 73). Bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming moet rekening worden gehouden met hun leeftijd en maturiteit.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.

Uit dit alles volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, *“Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”*, 22 December 2009, § 11-12).

Het onderzoek en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarige verzoekers uit Afghanistan moet met bijzondere voorzichtigheid gebeuren, gelet op de inherente kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige situatie in Afghanistan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kindermisbruik

in Afghanistan wijdverspreid is in de Afghaanse samenleving, dat kinderarbeid en handel in kinderen als overlevingsstrategie voor families voorkomt en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan het risico om onderworpen te worden aan vervolging aanzienlijk verhoogt (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, May 2024, p. 79-85).

6.3. Verzoeker baseert zijn verzoek om internationale bescherming op zijn vrees voor vervolging door de taliban. Hij vreest dat de taliban hem als oudste zoon in het gezin verantwoordelijk zullen houden voor de activiteiten van zijn vader die voor de machtsovername in verschillende legerbasissen van de VS in Afghanistan heeft gewerkt. Hij vreest ook vervolging door de taliban omdat hij door zijn verblijf in een westers land op jonge leeftijd als verwesterd zal worden beschouwd.

6.4. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn vader voor de machtsovername als aannemer werkte voor de Amerikanen om scholen, bruggen en controleposten te bouwen (NPO, p. 8). Daarnaast werkte verzoekers vader volgens zijn verklaringen in een aantal Amerikaanse legerbasissen die hij bij naam noemt. Verzoeker verklaart ook dat zijn vader gedurende een periode een jeep had waarop een logo stond van de projecten waaraan hij meewerkte (NPO, p. 11-12) en lichtte ook toe dat hij met zijn vader is meegegaan naar één van de basissen (NPO, p. 12). Verder verklaarde verzoeker dat zijn oom voor de machtsovername als tolk werkte voor de Amerikanen en dat deze laatste als negen of tien jaar in Amerika woont (NPO, p. 10). Verzoeker legde ter staving van zijn asielaanspraak, naast een kopie van zijn en zijn vaders taskara ook documenten en foto's neer over het werk van zijn vader, een kopie van het Amerikaanse paspoort van zijn oom en een kopie van documenten over het werk van deze oom voor de Amerikanen (AD, documenten, stukken 2, 5, 6, 7). In de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan de problemen die verzoekers vader zou hebben gehad omwille van zijn werkzaamheden voor de Amerikanen maar er wordt niet in twijfel getrokken dat verzoekers vader een aannemer was die voor de machtsovername voor de Amerikanen, onder meer in Amerikaanse legerbasissen, heeft gewerkt. Evenmin wordt in twijfel getrokken dat verzoekers oom in het verleden als tolk heeft gewerkt voor de Amerikanen en momenteel in de Verenigde Staten verblijft. De documenten die verzoeker ter staving van deze feitelijke aspecten heeft ingediend worden in de bestreden beslissing niet in twijfel getrokken. Hierover wordt in de bestreden beslissing gesteld dat uit deze documenten niets kan worden afgeleid over de door verzoeker aangehaalde problemen of de motieven voor zijn oom om naar de Verenigde Staten te gaan en dat de documenten over het werk van zijn vader niet actueel zijn. De authenticiteit van deze documenten wordt als dusdanig niet in twijfel getrokken in de bestreden beslissing. Verzoekers verklaringen over het werk van zijn vader en zijn oom zijn, rekening houdend met het gegeven dat hij op dertienjarige leeftijd uit Afghanistan vertrokken is, voldoende nauwkeurig en gedetailleerd. Samen beoordeeld met de documenten die hij ter staving van zijn verklaringen over het werk van zijn vader en oom neerlegde, dient te worden besloten dat verzoeker aannemelijk maakt dat zijn vader als aannemer en zijn oom als tolk voor de Amerikanen hebben gewerkt.

In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024 worden personen die banden hadden met/werkten voor buitenlandse troepen die in Afghanistan aanwezig waren, zoals tolken, veiligheidspersoneel, civiele contractanten, beheerders en logistiek personeel omschreven als een risicoprofiel. Voor de machtsovername gedurende de jaren van het conflict in Afghanistan was personeel dat voor buitenlandse militaire troepen werkten, een prioritair doelwit voor de taliban. Artikel 11 van de gedragscode van de taliban legt de executie op van personen die voor 'Kofaar' (buitenlandse ongelovigen) werken, met inbegrip van tolken. Leden van strijdkrachten die met buitenlandse troepen samenwerkten, contractanten en 'spionnen' werden door de taliban verantwoordelijk gehouden voor het doden van Afghaanse burgers. Personen die tot deze profielen behoorden werd publiekelijk als criminelen geduid en geïsoleerd. Personen die niet op de loonlijst stonden van buitenlandse troepen maar algemeen onderhoudswerk deden werden niet zo systematisch geïsoleerd, maar aanvallen tegen deze personen kwamen voor. Na de machtsovername vroegen duizenden tolken die voor de buitenlandse troepen hebben gewerkt visa aan om het land te kunnen verlaten. De Amerikaanse overheid is erin geslaagd de meeste van hun Afghaanse informanten en spionnen en hun verwanten uit het land te evacueren en vele Afghanen die met de buitenlandse troepen werkten konden het land ontvluchten in het kader van evacuatieprogramma's. Vele duizenden tolken en andere medewerkers van de buitenlandse troepen bleven evenwel achter in Afghanistan en leefden ondergedoken afgezonderd van hun families en verhuisden regelmatig om uit de handen van de taliban te blijven.

Na de machtsovername werd weliswaar een algemene amnestie afgekondigd door de taliban ten aanzien van iedereen die tegen hen gevochten had, maar de taliban bleken niet bij machte of wilden niet verhinderen dat hun soldaten wraak namen tegen personen met dergelijke profielen. Er zijn gevallen gerapporteerd van bedreigingen, standrechtelijke executies, detentie, foltering en gedwongen verdwijningen van personen die betrokken waren bij de buitenlandse troepen. Er zijn ook gevallen gerapporteerd van familieleden van personen die onder dit profiel vallen, in het bijzonder familieleden, van tolken (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, May 2024, p. 33-34).

In de beschikbare bronnen wordt verder gesteld dat over de grootte van het risico voor personen die met westerse troepen hebben gewerkt, geen eenduidig beeld bestaat. Volgens een bron konden velen teruggaan naar hun dagelijks leven, maar tegelijk wordt aangegeven dat een persoon die bekend was vanwege zijn

werk met buitenlandse troepen meer gevaar loopt lastiggevallen of mishandeld te worden dan anderen. Vaak is de grootste angst van personen onder dit profiel dat iemand hen zal 'verklikken' of een verhaal over ze zal verzinnen omdat ze vanwege een andere reden onenigheid hebben. In hoeverre een persoon doelwit was van wraakacties en vervolging hing af van verschillende factoren. Volgens een bron waren personen die gewerkt hebben voor de Amerikaanse troepen kwetsbaarder dan degenen die voor de troepen van andere mogendheden gewerkt hebben. Verder speelde ook de mate waarin de directe omgeving en de taliban op de hoogte waren van de voormalige positie van de betrokkene een rol. Dorpsbewoners op plekken waar de buitenlandse troepen zich 'slecht' gedragen zouden hebben tegenover de lokale gemeenschap, zouden meer geneigd zijn om informatie met de taliban te delen. De taliban waren doorgaans goed geïntegreerd in de lokale gemeenschappen en wisten daardoor ook goed wie er voor buitenlandse troepen heeft gewerkt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 83, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban" van 14 december 2023).

In de EUAA "Country Guidance: Afghanistan" wordt gesteld dat voor personen die voor buitenlandse troepen werkten in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging wordt aangenomen, dat familieleden van dergelijke personen in bepaalde omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben en dat de beschikbare landeninformatie aangeeft dat vervolging in dergelijke gevallen hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt omwille van een toegeschreven politieke overtuiging.

Gelet op hetgeen hierboven is uiteengezet over het profiel van familielid van personen die voor buitenlandse troepen hebben gewerkt, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers familieband met een aannemer die op verschillende Amerikaanse legerbases heeft gewerkt en een tolk die voor de buitenlandse troepen heeft gewerkt en momenteel in de Verenigde Staten woont in geval van terugkeer naar zijn dorp de negatieve aandacht van de (lokale) taliban zal trekken.

Verzoekers profiel als familielid van een voormalig lid van de Afghaanse politie dient samen met de andere risicofactoren met betrekking tot de door hem geuite vrees om als een persoon te worden beschouwd die verwesterd is, beoordeeld te worden.

6.5. Verzoeker beroept zich ook op zijn vrees voor vervolging omdat hij in geval van terugkeer door de taliban en de lokale gemeenschap zal beschouwd worden als een persoon die beïnvloed is door westerse waarden. Hij verwijst in het verzoekschrift naar landenrapporten inzake de risico's voor teruggekeerde jonge Afghanen voor de machtsovername, zijn jonge leeftijd bij vertrek uit Afghanistan en bij aankomst in België, zijn scholing en studentenjob in België, het feit dat hij slechts sporadisch praktiseert en het gegeven dat hij tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als adolescent werd geconfronteerd met westerse waarden en normen en zich een liberale westerse levensstijl heeft eigen gemaakt.

6.5.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, Migracijos departamentas, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin

van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen* (UNHCR), 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78).

Het begrip ‘godsdienst’, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z *tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, K, L *tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees

heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip 'godsdienstige overtuiging' en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality*, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

6.5.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 94, 101; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het

naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "Afghanistan security situation", augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 24; EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus

Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de de facto autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*” waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto* Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitor en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("Ministry of Communications and Information Technology") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "immorele inhoud" te beperken (EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", p. 44, 80, 116 en EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "Taliban's impact on the population", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "geloofsethiek en denkwijze" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada", 8 december 2021 in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatrieerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens *Der Spiegel* werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*”, p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) “*Focus Afghanistan. Return from abroad*” van 14 februari 2025 handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het ‘Immigration Department’, dat opereert onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de geheime dienst GDI (General Directorate of Intelligence) van de *de facto* regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het Nationaal Verzetsfront (NRF) of het Afghaanse Vrijheidsfront (AFF). Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met de organisatie Islamitische Staat in de provincie Khorasan (ISKP).

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als “*poor guys*” of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse *de facto* autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97, 5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de *de facto* autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens *Der Spiegel* zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is het IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de *de facto* overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36). De *de facto* overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling

op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige in België is aangekomen op vijftienjarige leeftijd en dat hij uit Afghanistan is vertrokken op dertienjarige leeftijd.

Hoewel verzoeker tot de leeftijd van dertien jaar in Afghanistan opgroeide volgens de toen geldende Afghaanse normen en waarden, kan geen abstractie worden gemaakt van het feit dat, zoals aangestipt in het verzoekschrift hij ook een cruciaal deel van zijn puberteit en adolescentie, een levensfase waarin jongeren zeer vatbaar zijn voor externe invloeden, doormaakt in de Belgische gesecculariseerde samenleving en hier op jonge leeftijd aankwam.

Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd naar de andere redenen dan diegene die verband houden met de activiteiten van zijn familieleden voor de machtsovername dat hij niet meer naar school kan gaan, hier ook bezig is met school en dat hij veranderd is. Gevraagd wat hij daarmee bedoelt verklaart verzoeker dat hij graag hier zou wonen, hier naar school gaan en mensen helpen en dat er grote verschillen bestaan tussen het leven in Afghanistan en het leven in België en het onderwijssysteem in beide landen. Verzoekers advocaat stelde op het einde van het persoonlijk onderhoud dat er rekening moet worden gehouden met zijn jonge en vormende leeftijd, zijn integratie in België, het feit dat hij Nederlands leert en dat hij in aanraking is gekomen met westerse waarden die bepalend zijn als adolescent. Verzoeker legde bij het CGVS ter staving van zijn integratie schoolrapporten neer (AD, documenten, stuk 10). In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij in geval van terugkeer dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Daarbij wordt overwogen dat verzoeker al gevormd was naar de Afghaanse normen en waarden, dat niet kan worden aangenomen dat hij na een verblijf van acht maanden in België totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer kunnen eigen maken bij terugkeer; dat hij stelt dat zijn gewoontes zijn veranderd maar niet kan concretiseren wat hij hiermee bedoelt en hij bijgevolg niet concreet aantoont dat hij bepaalde waarden en normen uit de Belgische samenleving geïnternaliseerd heeft in de mate dat zij fundamenteel deel uitmaken van zijn identiteit en morele integriteit en dat hij evenmin concreet aantoont dat hij gedurende zijn verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die hij moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verzoeker voegt bij het verzoekschrift en zijn eerste en tweede aanvullende nota een aantal stukken toe waarmee hij zijn vrees voor vervolging omwille van gepercipieerde verwestering, die reeds tijdens het persoonlijk onderhoud werd aangehaald, verder wenst te staven.

Deze nieuwe elementen hebben betrekking op de reeds door verzoeker geuite en door de commissaris-generaal beoordeelde vrees voor vervolging omwille van de perceptie dat hij de in Afghanistan geldende normen en waarden in het buitenland heeft overschreden. Hierboven werd reeds aangehaald dat dergelijke beschermingsverzoeken verband kunnen houden met drie vervolgingsgronden. De Raad is van oordeel dat de nieuwe elementen waarop verzoeker zich beroept geenszins als een nieuw asielmotief of grond voor internationale bescherming kunnen worden beschouwd aangezien zij slechts de reeds ingeroepen vrees voor vervolging omwille van gepercipieerde verwestering, verder concretiseren. Er kan niet blijken dat verzoeker, met het oog op de nietigverklaring of vervanging van de door deze autoriteit vastgestelde weigeringsbeslissing in de loop van de procedure voor de Raad een grond voor internationale bescherming aanvoert die betrekking heeft op gebeurtenissen of bedreigingen die zich reeds hadden voorgedaan, maar die voor de commissaris-generaal niet was aangevoerd en door haar dus niet kon worden onderzocht. Evenmin kan worden gesteld dat verzoeker de samenwerkingsplicht met de beslissingsinstantie omzeilt. Verzoekende partij heeft immers elementen aangehaald, waaronder zijn leeftijd, verblijf en gedrag in een westers land, die door de commissaris-generaal ook zijn beoordeeld en die mee in overweging zijn genomen in de beslissing. De nieuwe elementen die door verzoeker zijn voorgelegd en zijn verklaringen ter terechtzitting geven verdere concrete invulling aan de risicobepalende factoren die reeds door de verzoeker

zijn voorgelegd en deels ook inherent zijn aan zijn individuele profiel als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming.

Voor zover de voor de Raad aangevoerde feitelijke gegevens ter staving van de ook door de commissaris-generaal beoordeelde vrees voor gepercipieerde verwestering van betekenis zijn, kan niet blijken dat zij *“geen enkele overlapping vertonen met de gegevens waarmee de beslissingsautoriteit rekening heeft kunnen houden”*. De in beroep voorgelegde feitelijke gegevens hebben betrekking op hetgeen verzoeker ook voor de commissaris-generaal heeft aangevoerd en overlappen dus wel degelijk met de gegevens waarmee de beslissingsautoriteit rekening heeft gehouden. De door verzoeker neergelegde nieuwe elementen kunnen bijgevolg niet als een nadere verklaring in zin van artikel 40, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU worden beschouwd.

De Raad wijst er verder op dat het Hof van Justitie reeds oordeelde dat *“uit de term „ex nunc” [komt] duidelijk de verplichting van de rechter naar voren om een beoordeling te maken die in voorkomend geval rekening houdt met nieuwe elementen die aan het licht zijn gekomen nadat de aangevochten beslissing is vastgesteld. Bij een dergelijke beoordeling kan het verzoek om internationale bescherming dan namelijk uitputtend worden behandeld zonder dat het dossier hoeft te worden terugverwezen naar de beslissingsautoriteit. Bijgevolg beantwoordt de bevoegdheid van de rechter om rekening te houden met nieuwe gegevens waarover deze autoriteit geen uitspraak heeft gedaan aan de doelstelling van richtlijn 2013/32, welke richtlijn er in het bijzonder naar streeft dat „zo spoedig mogelijk een beslissing wordt genomen inzake verzoeken om internationale bescherming, onverminderd het uitvoeren van een behoorlijke en volledige behandeling”, zoals met name blijkt uit overweging 18 ervan”* (arrest van 4 oktober 2024, *Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky*, C-406/22, EU:C:2024:841, punten 78 en 88 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

De Raad is *in casu* van oordeel dat hij, het geheel van alle elementen van het rechtsplegingsdossier in acht genomen, over voldoende elementen beschikt om de bestreden beslissing te hervormen, zonder verder onderzoek te moeten bevelen.

Uit de door verzoeker neergelegde schoolrapporten blijkt dat de minderjarige verzoeker sinds kort na zijn aankomst in België OKAN-onderwijs volgt in een katholieke school. In een schriftelijke verklaring van een leerkracht van deze school van 16 december 2025 wordt verzoeker een opmerkelijke student van de school genoemd die sociaal vaardig is, oprechte interesse toont in het welzijn van medeleerlingen en leerkrachten, kritisch nadenkt over zichzelf en zijn omgeving en actief deelneemt aan verschillende vrijetijdsactiviteiten. Deze leerkracht stelt verder dat verzoeker taalvaardig en leergierig is en zelfstandig connecties probeert te maken binnen de samenleving (eerste aanvullende nota verzoeker, stuk 6). Voorts blijkt uit de neergelegde loonbrieven dat verzoeker in juli en augustus 2025 studentenarbeid verrichte (eerste aanvullende nota verzoeker, stuk 4).

Verzoeker licht ter terechtzitting in het Nederlands toe dat hij in een Amerikaanse hamburgerketen heeft gewerkt in de zomer en dat hij automechanica wil studeren. Hij stelt dat hij na aankomst in België zes maanden medicatie heeft moeten nemen voor TBC en dat hij onderweg naar België veel moeilijkheden heeft gehad en benadrukt dat hij nog heel jong was toen hij uit Afghanistan vertrok. Hij verklaart verder dat hij in België verblijft bij zijn zus en haar man die samen twee kleine kinderen hebben en voor wie hij ook af en toe zorgt. Verzoekers voogd licht in dit verband toe dat de man van verzoekers zus een schoolspotter is voor de stad Gent en dat hij een positieve evolutie heeft gezien bij zijn pupil onder meer op school. Verder verklaart verzoeker dat hij zijn moslimgeloof niet belijdt zoals het is voorgeschreven. Hij stelt niet elke dag te bidden en maar heel soms naar school te gaan en dit ook niet erg te vinden omdat elke persoon zijn eigen manier heeft om zijn geloof te beleven. Verzoeker verklaart ook dat hij nog een jongere zus heeft die in Afghanistan verblijft en gevraagd wat hij denkt van de regels van de taliban inzake het onderwijs voor meisjes stelt verzoeker dat het heel belangrijk is voor elke mens om naar school te kunnen gaan. De taliban hebben onderwijs voor meisjes vanaf twaalf jaar verboden maar verzoeker stelt dat ook zij moslims zijn en recht hebben op onderwijs en dat bijvoorbeeld ook vrouwelijke dokters nodig zijn.

Uit dit alles blijkt dat verzoeker Nederlands spreekt en begrijpt en zich sinds zijn aankomst in België openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving. Hij wordt daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst als niet-begeleide minderjarige ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit vindt plaats tijdens zijn ontwikkeling als minderjarige en jonge tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, waaronder zijn scholing en studentenarbeid in de horeca, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft op zijn ontwikkeling als minderjarige, zijn opvattingen en de wijze waarop hij zich gedraagt, wat ook blijkt uit de verklaringen van zijn leerkracht en voogd.

Dit verhoogt reeds in belangrijke mate het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door buitenlandse waarden.

Voorts blijkt uit het voorgaande dat verzoeker uiting geeft aan zijn verzet tegen een kernaspect van het huidige talibanregime, met name het verbod op onderwijs voor meisjes en vrouwen, zodat bij hem sprake is van een politieke overtuiging, zoals geïnterpreteerd door het Hof van Justitie

Verder blijkt uit zijn verklaringen met betrekking tot de beleving van zijn geloof minstens dat verzoeker een soepelere invulling geeft aan zijn religieuze overtuiging als moslim dan wat door het huidige taliban regime wordt voorgeschreven en in België gedrag vertoont dat hiertegen ingaat, zoals het feit dat hij niet alle dagen bidt en maar heel soms naar de moskee gaat. Zoals reeds aangehaald blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat in de Moraliteitswet van 31 juli 2024 het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims als inbreuken worden omschreven. De wet schrijft ook voor dat de MPVPV personen die herhaaldelijk aan hun gebeden verzaken of niet deelnemen naar de rechtbank moeten doorverwijzen (EUAA, “Afghanistan – Country Focus”, November 2024, p. 40). In de landeninformatie wordt melding gemaakt van het dwingen van mensen om de gebeden bij te wonen in rurale gebieden en dat de MPVPV heeft gedreigd om een hotel in Nangarhar te sluiten omdat het gasten had ontvangen en hen had toegelaten te eten tijdens de tijd voor het gebed en van mannen die werden geslagen. Ook voor de afkondiging van de Moraliteitswet zijn gevallen gedocumenteerd van mannen die werden beboet, geslagen of zijn opgesloten omdat zij de gebeden niet bijwoonden (*idem*, p. 40-41). Zoals reeds aangehaald heeft het Hof van Justitie geoordeeld dat het begrip religieuze overtuiging ruim moet worden uitgelegd en dat de vervolgingsvrees gegrond is wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging en dat daarbij van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet. *In casu* heeft verzoeker zichzelf geïdentificeerd als moslim maar ook aangegeven dat hij niet altijd bidt en maar heel soms naar de moskee gaat. De invulling die verzoeker geeft aan zijn religieuze overtuiging sinds zijn aankomst in België wijkt af van de strikte vereisten opgelegd onder het huidige talibanregime. Zoals van een verzoeker niet kan worden verwacht dat hij afziet van godsdienstige handelingen die hij wil verrichten en die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging, kan van een verzoeker evenmin worden verwacht dat hij godsdienstige handelingen verricht die niet stroken met de persoonlijke invulling van zijn religieuze overtuiging om zo vervolging te voorkomen. Gelet op zijn jonge leeftijd kan evenmin van verzoeker verwacht worden dat hij zijn in België verworven opvatting over en invulling van zijn religie in geval van terugkeer naar Afghanistan en zijn lokale gemeenschap verbergt of daarin steeds zou slagen mocht hij dat al willen. Er kan dan ook *in casu* voor verzoeker worden aangenomen dat hij hierdoor eveneens de negatieve aandacht van het talibanregime of de lokale gemeenschap te trekken in geval van terugkeer en ook om die reden zal worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door buitenlandse waarden.

Zoals reeds aangehaald is de opperste leider van de taliban vastberaden om de taliban interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, “Afghanistan- Country Focus”, December 2013, p. 94). De inspanningen om het seculier onderwijs te bannen zijn sinds de machtsovername verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid, al onderwijzen sommige madrassas ook seculiere onderwerpen. Ook zijn een aantal hervormingen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia (EUAA, “Afghanistan- Country Focus”, November 2024, p. 135).

Hieruit blijkt dat het (middelbaar) onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken staat van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Indien verzoeker in geval van terugkeer zijn scholing wenst verder te zetten, kan niet worden uitgesloten dat hij ook omwille van zijn reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, in het bijzonder zijn specifieke kwetsbaarheid als niet-begeleide minderjarige zijn ervaringen en traject tijdens zijn verblijf in België, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. De Raad acht het daarbij niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen hier, al dan niet bewust, een zeker vorm van

opstandigheid kan tentoonspreiden wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. Dit verhoogt verder de zichtbaarheid van verzoeker bij aankomst en het risico dat hij de negatieve aandacht trekt van de lokale gemeenschap en talibanleiders.

Het is verder niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit de regio Pas Tesha in de provincie Kunar, dat zijn vader als aannemer op legerbasissen van de Amerikanen heeft gewerkt voor de machtsovername en dat zijn oom als tolk heeft gewerkt voor de Amerikanen en momenteel in de Verenigde Staten woont. De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *“Afghanistan: targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55).

In casu kan redelijkerwijze aangenomen worden dat de lokale talibanleiders op de hoogte zijn van de vroegere activiteiten van zijn vader en oom en dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst, Pas Tesha in het district Asadabad in de provincie Kunar (AD, verklaring DVZ, vraag 5, NPO, p. 5) omwille van zijn familiale band met personen die in het verleden met de Amerikanen samenwerkten, in de kijker zal lopen en de negatieve aandacht zal trekken van lokale talibanleiders of leden van de lokale gemeenschap.

De Raad merkt ook op dat het beginsel van eenheid van het gezin moet worden afgewogen tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van de minderjarige verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, en die *in casu* door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker en de huidige situatie in Afghanistan zwaarder doorwegen.

De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject in België en hier verworven opvattingen gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die beïnvloed of aangetast is door buitenlandse waarden of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden en hem daarom een politieke en religieuze overtuiging wordt toegedicht die niet getolereerd wordt door het talibanregime.

6.6. Alles in acht genomen en het hoger belang van het kind indachtig, blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte religieuze, morele of sociale normoverschrijding of beïnvloeding door buitenlandse waarden en omwille van zijn familieband met een aannemer die op verschillende Amerikaanse legerbasissen heeft gewerkt en een tolk die voor de buitenlandse troepen heeft gewerkt en momenteel in de Verenigde Staten woont. De door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als ‘verwesterd’ beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke en religieuze overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen” (UNHCR)*, punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse waarden en normen en of hij zich deze al dan niet nog zou kunnen eigen maken bij terugkeer niet relevant, nu hierboven is

vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA "*Country Guidance*" van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA "*Country Guidance*" van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is en wordt geacht in te stemmen met de vordering, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

K. POLLET, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET